

Massa cadàvers

El primer ministre israelià, Shimon Peres, ha perdut la iniciativa en l'operació Raïm de la Ira. La matança de civils li ha segat els arguments i fa pensar en una actuació autònoma dels militars.

"És una estupidesa!" L'expressió, irada, és del comandant en cap de les forces armades d'Israel, Amnon Shahak. Responia a unes declaracions fetes durant els primers dies de l'operació Raïm de la Ira per un col·lega, també general, que havia dit a la premsa que una vegada llençat l'exèrcit contra els islamistes libanesos ni el primer ministre Shimon Peres no els podria aturar abans d'aconseguir tots els objectius. Shahak potser era massa taxatiu. L'exèrcit, com bona part de la societat israeliana, tenia ganes de fer front als islamistes de Hezbol·lah. Eren un enemic visible, i els seus atacs causaven un degoteig constant de baixes militars, però també de civils.

Peres, immers en una campanya electoral duríssima, centrada en temes de seguretat i precedida per l'onada d'atemptats més cruenta de la història d'Israel, va donar finalment el vist-i-plau. Començava així l'operació Raïm de la Ira, i els objectius, insinuats pel mateix Govern, eren més polítics que militars: es tractava més de pressionar el Líban i Síria perquè atuessin Hezbol·lah, que no pas de derrotar militarment els islamistes.

Els dies, però, van anar passant i Hezbol·lah responia puntualment llençant projectils Katiuixa sense que es veiés una sortida a curt termini. A poc a poc l'exèrcit israelià va intensificar els atacs fins adoptar la tàctica de respondre immediatament cada atac guerriller.

Així s'arriba a la dramàtica vuitena jornada de l'operació: Hezbol·lah dispara Katiuixes des d'uns 400 metres del quarter de l'ONU a Qana, al sud del Líban, on hi havia refugiats 700 civils libanesos. Els ràdars israelians capten el punt de partida dels coets, envien la informació a les bateries i els canons responen automàticament sobre les coordenades donades. Resultat: un centenar de civils destrossats per cinc impactes artillers de 155 mm.

El quarter de Qana feia molts anys que hi era i molts anys també que apareixia en els mapes militars israelians. L'ONU havia comunicat que a les casernes dels cascos blaus hi havia centenars de refugiats, i qualsevol militar sap que amb el marge d'error que s'ha d'atorgar a l'artilleria, les vides dels civils perillaven.

La pregunta ara és qui havia autoritzat la tàctica de la resposta immediata contra Hezbol·lah, tot sabent que els guerrillers actuen des de posicions pròximes a les poblacions. Destruir la infraestructura dels islamistes no requeria contraatacar automàticament contra qualsevol llençadora de coets, i molt menys encara si el que es pretén són guanys en el terreny polític i diplomàtic internacional per pressionar el Líban i Síria perquè restringeixin els moviments dels guerrillers.

EFE

Tot això, Israel ho hauria pogut aconseguir amb bombardejos més selectius com els de la primera setmana de l'operació. Té la tecnologia i la informació suficients. La matança de Qana només es pot explicar per la falta de control polític del primer ministre, i també ministre de Defensa, Shimon Peres, sobre l'operatiu militar. Només es pot explicar per l'actuació massa autònoma dels comandaments sigui per voluntat pròpia o perquè el mateix Peres els va donar carta blanca en l'execució de l'operació.

Peres no prové de la carrera militar i no té, per tant, l'aura d'heroi que confereix a Israel aquesta condició. A més, de sempre, el seu taló d'Aquil·les ha estat la presumpta falta de sensibilitat pels temes de seguretat, un autèntic handicap en períodes electorals. L'operació Raïm de la Ira li donava l'oportunitat de callar els crítics per la dreta, però ha anat massa enllà i ara es comencen a sublevar els seus partidaris, començant per la important comunitat àrab israeliana, que representa un 15 per cent de la població amb dret a vot i que exigeix un immediat alto-el-foc.

De moment, s'ha creat una comissió d'investigació, però difícilment trobarà culpables perquè és una qüestió que afecta el col·lectiu de comandaments de l'operació. Rafi Noy, general israelià en la reserva, ho ha deixat ben clar: "No crec que fos una errada. És un desastre".

Rescat de ferits després d'una de les matances al Líban.

Dins de l'exèrcit israelià hi ha veus crítiques a les matances de libanesos avalades per Peres.

Joan Roura